ប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះ រវាងការចិញ្ចឹមគោ មាន់ ការដាំដំឡូងមី ដំឡូងដៃខ្លា សណ្តែកគួរ និងត្រសក់

១. និយមន័យ

ប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះ **រវាងការចិញ្ចឹមគោ មាន់ ការដាំដំឡូងមី ដំឡូងដៃខ្លា សណ្តែក គួរ និងត្រសក់** គឺជាការធ្វើកសិកម្មច្រើនប្រភេទ ដែលដាំលើផ្ទៃដីជុំវិញផ្ទះ និងចម្រុះគ្នា ទៅតាមទំហំដីតូចធំ នៅតាមគេហដ្ឋានរបស់កសិករ។ ប្រព័ន្ធនេះបានដើរតួរយ៉ាងសំខាន់ និងបំពេញមុខងារឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកជាប្រចាំ។ ការចិញ្ចឹមគោ និងមាន់ គឺយើងអាចប្រមូលលាមក និងសម្រាមបង្កើតបានជាជីសម្រាប់ដាក់ដំណាំដំឡូង

សណ្តែកគួរ ត្រសក់ និងបង្កើនគុណភាពដីកុំឲ្យរឹង និងការពារការបាត់បង់ ជីវសាស្រ្តក្នុងដី។ ចំណែកការដាំដំឡូងមី ដំឡូងដៃខ្លា ត្រសក់ និងសណ្តែកគួរ វាអាចធ្វើជាំណីមាន់ គោ និងធ្វើឲ្យដីមានអន្តរអំពើជាមួយដំណាំ។

២. ការរៀបចំប្លង់

តាមរយៈការសិក្សា និងការចុះសង្កេតជាមួយកសិករឃើញថា ការអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះបែបនេះមានប្រមាណ ១០ ភាគរយដែលអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មបែបនេះ។ ជាទូទៅនៅក្នុងភូមិមាន ១០៦ គ្រួសារ ហើយមានគ្រួសារប្រមាណ ១០ គ្រួសារដែលបានអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មបែបនេះ។ ធាតុសំខាន់នៃប្រព័ន្ធនេះរួមមាន ការចិញ្ចឹមសត្វ ឈើហូបផ្លែ ដំណាំ និងការដាំបន្លែ និងជាពិសេសប្រព័ន្ធទឹក។

- ទំហំដីលំនៅដ្ឋានមានចាប់ពី ៣០០ ម៉ែត្រការ៉េឡើងទៅ រហូតដល់ដល់ ២ ហិចតាដែលបានអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មបែបនេះ។ ពួកគាត់បានអនុត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មបែបនេះ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ដល់ជីវភាពក្នុងគ្រួសារ និងលក់ទៅទីផ្សារខាងក្រៅ

- មាន់ មានចាប់ពី មេ ៣ក្បាល និងបា ១ក្បាល ឡើងទៅ ដោយចិញ្ចឹមបែបលក្ខណៈប្រពៃណី ដោយប្រើពូជក្នុងស្រុក ហើយជាន់ឈាមគ្នា បណ្តាលឲ្យមាន់មានលកខណៈធំធាត់យឺត និងសំបូរកើតជំងឺច្រើនដូចជា អុត អាសន្នរោគ និងញូកាស ដោយមិនបានប្រើប្រាស់វ៉ាក់សាំង និងថ្នាំព្យាបាលការ
ពារ។ ការផ្តល់ចំណីវិញគឺបាចអង្ករ រីស្រូវ និងការប្រលែងពាសវាលពាសកាល រកស៊ីដោយខ្លួនវា។ ការការចីញ្ចឹមមាន់របស់ពួកគាត់ គឺគ្រាន់តែបានធ្វើជាម្ហូបអាហារ និងលក់បានតិចតួច ដោយចំណាយពេលរហូត ៦ ទៅ ៦ ខែ ក្នុងការចិញ្ចឹមមាន់។

- គោ គេចាប់ចិញ្ចឹមចាប់ពី ២ក្បាល រហូតដល់ ១៥ ក្បាល ដោយចិញ្ចឹមគោមានទីផ្សារល្អ នៅតំបន់នេះមានតំលៃខ្ពស់គួរសម អាចលក់ និងជួយផ្គត់ផ្គង់ដល់ជីវភាពក្នុងគ្រួសារ ហើយជាពិសេសលាមកវាអាចធ្វើជាជីដាក់ដំណាំផ្សេងៗ និងកាត់បន្ថយការទិញជីគីមីផងដែរ

- ដំឡូងមី មានផ្ទៃដីចាប់ពី ២០០ ម៉ែត្រការ៉េឡើងទៅរហូតដល់ ៥០០ ម៉ែត្រការ៉េ ការដាំដំឡូងមីវាជាផ្នែកមួយសម្រាប់ធ្វើជាអាហារសម្រាប់សត្វ មនុស្ស និងអាចលក់ទៅលើទីផ្សារក្នុងតបន់ និងជាពិសេសដំណាំងាយស្រួលដាំ ធន់នឹងភាពរាំងស្ងួត ត្រូវការទឹកតិច

- ដំឡូងដៃខ្លា មានផ្ទៃដីចាប់ពី ២០០ ម៉ែត្រការ៉េឡើងទៅរហូតដល់ ១០០០ ម៉ែត្រការ៉េ ការដាំដំឡូងដៃខ្លាវាជាផ្នែកមួយសម្រាប់ធ្វើជាអាហារសម្រាប់សត្វមនុស្ស និងអាចលក់ទៅលើទីផ្សារតម្លៃខ្ពស់ក្នុងតបន់ (២០០០រៀល/គីឡូក្រាម) និងជាពិសេសដំណាំងាយស្រួលដាំ ធន់នឹងភាពរាំងស្ងួត ត្រូវការទឹកតិច

- សណ្តែកគួរ មានផ្ទៃដីដាំចាប់ពី ៥០ ម៉ែត្រការ៉េ រហូតដល់ ៣០០ ម៉ែត្រការ៉េ គឺគេដាំដើម្បីផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ជាអាហារប្រចាំថ្ងៃ និងបានលក់តិចតួច ដោយសារតំបន់នេះមិនសូវមានទីផ្សារ សណ្តែកគួរ ហើយជាពិសេសសំបូរសត្វល្អិតបំផ្លាញ

ដោយរោម រួចស្លឹក ខ្វះទឹកជាដើម។ វាជាប្រភេទដំណាំដែលត្រូវការទឹកច្រើន បច្ចេកទេស និងពេលវេលាថែទាំវាជាប្រចាំ

- ត្រសក់ មានកសិករនិយមដាំច្រើនជាងគេ ដែលមានផ្ទៃដាំចាប់ពី ២០០ ម៉ែត្រការ៉េ រហូតដល់ ៥០០ ម៉ែត្រការ៉េ។ វាជាប្រដំណាំដែលមានអាយុខ្លី ទិន្នផលច្រើន ដាំបានទាំងខែប្រាំង និងវស្សា ដែលមានតំលៃទីផ្សារខ្ពស់ និងងាយស្រួលលក់ ដែលអាចឲ្យប្រជាកសិករមួយចំនួនអាចរកប្រាក់ចំណូលបានច្រើនពីវា ក្នុងមួយថ្ងៃចន្លោះពី ៥០ គីឡូ ទៅ ១០០ គីឡូក្រាមក្នុមួយថ្ងៃប៉ុន្តែចាំបាច់កសិករត្រូវចេះបច្ចេកទេស និងមានប្រព័ន្ធទឹកស្រោចស្រព្វគ្រប់គ្រាន់។

៣. គុណសម្បត្តិ

- បង្កើនសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ កាត់បន្ថយការលក់កំលាំងពលកម្មនិង ការចំណាកស្រុក
- បង្កើតឲ្យមានមីក្រូអាកាសធាតុល្អនៅក្នុងដីលំនៅដ្ឋាន មានម្លប់សម្រាប់សត្វ
- មិនទុកដីឲ្យទំនេរ ងាកមកដាំដំណាំដែលមានផលប្រយោជន៍សម្រាប់គ្រួសារ
- ងាយស្រួលក្នុងការការប្រមូលសម្រាម និងផលិតជីធម្មជាតិសម្រាប់ដាក់ដំណាំ បង្កើនជីជាតិជាតិដី កាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ជីគីមី

- កាត់បន្ថយការចំណាយទិញស្បៀង (ផ្លែឈើ សាច់...) ពីទីផ្សារនិងទទួលបានប្រាក់ចំណូលពីការលក់ ផលិតផលទៅទីផ្សារ។
- ផលិតផលកសិកម្មមានសុវត្ថិភាព និងគុណភាព ងាយស្រួលលក់។

៤. គុណវិបត្តិ

ការធ្វើប្រព័ន្ធកសិកម្មចម្រុះបែបនេះទាមទាឲ្យកសិករ មានកការតាំងចិត្ត ឧស្សាហ៍ព្យាយាម ពេលវេលា កំលាំងពលកម្ម សម្រាប់មើលថែគ្រប់គ្រង និងដើមទុនច្រើនសម្រាប់បង្កើតវា។

- ចំណាយដើមទុនច្រើន កំលាំងពលកម្មច្រើន ពេលវេលាយូរអង្វែងសម្រាប់គ្រប់គ្រងមើលថែវា
- តម្រូវការប្រើប្រាស់ទឹកច្រើនពេញមួយឆ្នាំ
- ពិបាកគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋាន នៅពេលមានបញ្ហាសត្វល្អិតបំផ្លាញ និងជំងឺចូល
- ត្រូវការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ និងគ្រាប់ពូជអស់ច្រើន
- ប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត និងជីអស់ច្រើន។

៥. អនុសាសន៍ ឬចំណុចកែលម្អ

ខាងក្រោមនេះ គឺជាអនុសាសន៍ ឬចំណុចកែលម្អ ដែលទទួលបានតាម រយៈការពិភាក្សាជាមួយកសិករ និងការចុះសង្កេតផ្ទាល់នៅក្នុងតំបន់គោលដៅរបស់គម្រោង SUCRA៖

- កសិករគួររៀបចំឲ្យមានប្លង់មេ សម្រាប់ការរៀបចំកសិដ្ឋានប្រព័ន្ធ កសិកម្មចម្រុះរវាងការធ្វើស្រែ ការចិញ្ចឹមត្រី ការដាំឈើហូបផ្លែ និងការចិញ្ចឹមមាន់
- កសិករត្រូវជ្រើសរើសពូជស្រូវ ដែលធន់និងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ
- បង្កើនចម្រុះភាពនៃដំណាំ រួមមានការដាំបន្លែ ដាំដើមឈើហូបផ្លែ ឈើពហុប្រយោជន៍ ដើម្បីបង្កើនភាពធន់ទៅនឹងការអាកាសធាតុ បង្កើនភាពធន់ទៅនឹងជម្ងឺនិងសត្វល្អិត ក៏ដូចជាមានអាហារូបត្ថម្ភ និងឱកាសទីផ្សារ
- ជ្រើសរើសដំណាំដែលមានតម្លៃទីផ្សារ ធន់ទៅនឹងអាកាសធាតុ និងមានអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់ធ្វើការដាំដុះបន្ថែម។ ចំពោះឈើហូបផ្លែកសិករគួរដាំបន្ថែមដូចជា៖ ក្រូចពោធិ៍សាត់ (ចំពោះគ្រួសារដែលមិនទាន់បាន ដាំ) ខ្នុរណាំងការ៉ុត ដូងក្រអូប ស្វាយកែវរមៀត ស្វាយខ្ទិះ ត្របែកគីឡូ។ ចំពោះដើមឈើពហុប្រយោជន៍កសិករគួរដាំដើមអង្កាញ់ កន្ទំថេត អង្គាដី សណ្ដែកអង្រៃ ស្ដៅ ម្រុំ បន្លែម (ដែលអាចធ្វើចំណីសត្វ ចំណីមនុស្ស ឱសថ ជី...)
- បើសិនជាកសិករមានទីធ្លាសមស្រប គួរតែជីកស្រះ ឬជីកប្រព័ន្ធចង្អូរ កូនប្រឡាយនៅជុំវិញដីលំនៅដ្ឋាន ដើម្បីងាយស្រួល ក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹក។

៙៚៙

រៀបរៀងដោយ ៖ គម្រោងការពង្រឹកបច្ចេកទេសកសិកម្មដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ (SUCRA) នៃកម្មវិធីASPIRE
ផលិតឆ្នាំ ៖ ២០២០